

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ВИЩОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ігнатюк О.А., Степанова І.І.

*Національний технічний університет
“Харківський політехнічний інститут”, м. Харків*

У професійній підготовці аспірантів технічного університету, які здебільшого не мають базової педагогічної освіти, значне місце посідає навчальна дисципліна «Основи педагогіки вищої школи» (45 аудиторних годин), головною метою викладання якої визначено формування готовності майбутніх викладачів ВНЗ до науково-педагогічної діяльності.

Під час психолого-педагогічної підготовки дотримуємося таких принципів: індивідуальної значущості знань, умінь і навичок, яких набуває майбутній викладач; наявності цілісної інформації про сутність і структуру, функції педагогічної діяльності; послідовного переходу від навчальної через квазіпрофесійну (моделювання професійної) до професійної педагогічної діяльності; проблемного і діалогічного спілкування в системі “студент-викладач” і “студент-студент”; індивідуалізації та диференціації змісту психолого-педагогічного навчання, технологій організації навчального процесу; ігрового моделювання й рольової перспективи; єдності навчання й виховання, розвитку й самовдосконалення; відкритості навчання (гармонійне поєднання різних технологій навчання як традиційних, так і інноваційних - передбачено гармонійне поєднання різних форм роботи: лекційної, практичної, самостійної, різновидів консультацій, спів навчання, взаємонавчання (колективне, групове, мікрогрупове навчання в співпраці).

Запроваджені діалогічний підхід та різноманітні педагогічні технології під час психолого-педагогічної підготовки аспірантів впливають на формування не тільки мотиваційної і теоретичної готовності у вказаній площині проблеми, але й необхідної практичної готовності у майбутніх викладачів, рівень якої безперечно підтверджується достатньо високими показниками звітних індивідуальних завдань: аналізу провідних методик викладання дисциплін; проектування і запровадження методик для проведення практичних, семінарських або лабораторних робіт; навичок публічних виступів.

До провідних шляхів формування готовності аспірантів до науково-педагогічної діяльності варто віднести: формування самосвідомості майбутнього викладача; формування спрямованості особистості майбутнього викладача на творче здійснення своєї професійної діяльності; формування необхідного комплексу професійних знань, умінь і навичок для творчого здійснення професійної діяльності педагога; формування досвіду практичної професійної діяльності педагога. Опановані аспірантами психолого-педагогічні знання, методологія педагогіки та наукового дослідження як найкраще сприятимуть розвитку їх професійно-особистісного потенціалу, формуванню іміджу педагога-дослідника, який безумовно буде розвиватися й самовдосконалюватися під час виконання своєї професійної діяльності.